

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłat,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłtaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies mana
Njeh ói khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. P.

✻ Sserbske njeđželske łopjeno. ✻

Wudawa so kóždy kobotu w Smolerjez kniharni a płaczi šchwórtlětnje 15.— hr.

Invokavit.

Matth. 16, 24: Jesuž džełe t k wójim wuczobnikam:
chze-li šhto sa mnu pschincz, tón ham so šapřej
a wšni k wój kšichz na so, a pój sa mnu.

Prěnjú njeđželu k wójateho póstneho čařa, wóšebiteho dopomnjecza na Chrystu kótwé čerpcjenje, rospominajmy, kał ma so kšesćan w k wójim čerpcjenju šadzeržec. Ja dyrbiu čerpcjeć, tał praji, šhtóž žalosć-jało nje pscheczelsku móž wobhlada. Kšecziwo kotrejž nicžo njesamóže. Šhtóž so t Bohu modli a so Bohu dowěri a so psches to s mozami s wškosće wuhotuje, tón nawuknje štróšdnje rjez: ja móžu čerpcjeć. Jało wěrjazy kšesćenjo pał hišće dale pschincz dyrhimy; dokelž našch njebjeski Wóczez brémjo na naš kladže a dokelž tych powuczi, kotrychž lubuje, so bych jich psches čerpcjenje ke krařnosći pschinjełi, dha dyrbimy wuknyć rjez: ja chzu, kaž mój Bóh chze, ja chzu čerpcjeć. To šluscha t temu, so sa Jesužom kšodžimy, kaž wón ham naš wuczi: chze-li šhto sa mnu pschincz, tón ham so šapřej a wšni k wój kšichz na so a pój sa mnu!

Chzemy sa Jesužom kšodžicž? Šso wě, to wšchitzy chzemy to tej myšli, so bychmy radži tež my tał šplni w čerpcjenju a w žalosći, tał štróšdnji we wumrjeczu byli, kaž wón. Psches čzo t temu móž dostawamy? Psches to, so so kami šapřejem. Šhto to rěka: ham so šapřecž?

Tón druheho šapřej, kiž rjeńje, so nima s nim nicžo činić, so njecha nicžo wot njeho wjeđžecž, so njesnaje jeho, kaž to Petr činjesche se k wójim Knjesom a mištrom. My kami so šapřewamy, hdyž njechamy k wójeho stareho čłowjeka wjazy šnacž, hdyž so wot njeho wotrjeńjemy.

Prawe kamosapřecze pał so w tym wopólaže, so Knjesowu wuczobnik k wój kšichz na so wójnje, k wój kamsny kšichz, wot Boha sa njeho postajeny kšichz, kšichz, kiž je po jeho mozach jemu pschihódnny, kšichz, kiž je t jeho woczehńjenju t wěcznemu žiwjenju dobry a wužitny.

Wot wboheho čerpcjazeho, kiž kiž běšche wopravdže kšichz wóšer, so w bařni powjeda, so prošesche Boha, so by jemu. hdyž dyrbi kšichz dale na so wšacž, tajki kšichz dał, kiž njeby pscheczežki byl. W k wójjej nudrosczi a dobrocziwosći Bóh tón Knjes tutu proštwu wukšychawšchi jemu dowoli, so by šebi s tych kšichzow, kotrychž běchu wšchelafore sa kóždeho čłowjeka pschprawjene, ham šebi tón wušwolil, kotryž by po jeho mēńjenju sa njeho najkšmanjšchi a najpschihódnjšchi byl. Dokho wušwolesche a pytasche a pruhowasche jedyn kšichz po druhim; tón jedyn kšichz běšche jemu pschewulki, drugi pscheczežki, šažo drugi pschehranity. Tuž šlónčnje šebi myšlesche, so je prawy kšichz namałak — a hlej, jało šebi bližšche wobhlada, dha běšche tón kamsny kšichz, kotryž běšche Bóh tón Knjes jemu hižom přjedy na ramjo položil — tón wot Boha sa njeho wušwoleny a postajeny kšichz běšche jenicžzy prawy kšichz byl — a wón jón wša a wjazy nješkoržesche, — tał so tute powjedancžko šlónčzi.

Tuž nawukimy, žalosć, s kotrejž mamy so bēđžicž, jało k wój kšichz wobhladač a dowěrmý so Bohu, so je jón s prawej wótzowškej wutrobu sa naš wušwolil a wšmijmy jón na so. Špoczałt je čzežki. Špominajmy na to, so je tež Jesuž pod čzežu čerpcjenjom, kotrež so najprijódy w Gethsemane na njeho kladžechu, štoro kónz wšak. Ale w modlitwoje móž a pošplńjenje namałak, tał, so so šažo s prócha šbēńje a pod brēmjom kšichza

dale kroci — wón móže jón nohpecz a wón to tež chce. Wmij swoj kchiž na ho, Jesuŝ praji, njewostań ležo, pytaj hebi mozy i wyhołoscze a potom pój sa mnu. Ty sa nim pónđžesć psches kchiž te kónje.

Budź teholda, o wutroba, i czelom a i zylej duschu

Nětk Bohu Snjesej poddata pschi wschellim twojim kchižu.

Ach, wojuj! Schtóž njemojuje, tón kónowanu njebudže.

Samjeń.

Woŝadna ewangelisazija.

Rowiŝchi czaŝ t nam pschiczeže, stare waschnja a nahladu ŝanicžejo, tež wótzow wěru a luboscž t zyrkwi. Něšto traschnje, tať na wjele kónzach ŝapoczachu pschecziwo kchesczijanŝkej wěryje a zyrkwi ho stajecž, ju pchintacž a ho wot njeje dželicž! Wobřjedž ewangelisaje zyrkwi sjawna pschecziwnoscž nastaj, kiž ho skóncznje pschecziwo ewangelisaje mēriesche. W naschim ludu — runje tež w ŝakŝim — ho ŝesba, kaž by njeschesczijanŝtowo, prajny runjewon póhanŝtowo, hwoju hlōwu posbēhnęto. A po wóznje, jať ho pschi powrócže hnydom praschnje dželenje stata wot zyrkwi staji, ho heřto ŝakŝyŝcha: Njesecže ewangelis do luda! Ludowe miřionŝtowo we wullich městach! Ewangelisaziju tež do wřow!

Njeje tole heřto skóncznje tež hačž do naschich kērbŝich wřow ho ŝaczichczato, wořebje hđžež pod wliwom ŝabritow a induŝtrije wjetŝcha dželba luda ŝastawaŝche porjadnje te mŝchi kchodžicž, wótzow waschnje džeržecž, hať wschelazy i zyrkwi wustupichu. S mołom tež zyrkwinszjy ŝložene wořady mozy ŝawjedneho ducha psches ŝkutkowanje ewangelistow, kiž ho do nich powoľachu, napschecziwo dželacž, ŝaczuwachu.

Schtō ma wořadna ewangelisazija na hebi? S duchom Božeho křewēdženja a i darom duchowneje řecžnivoscže wuhotowanu muřojo, kiž rořymja niž jenož dusche wódzicž ale tež napschecziwo ŝchczuwanju pschecziwnikow brónje wjesčž, do wořadow pschihadžeju, so bychu duchownemu abo ŝararjam w jich czeřkotach t pomozu ŝali. S ewangeliom. Nasch krajny bŝtop je haťle psched křótkim i nowa wobkřucžik: „Nasch tať džiwnje pytažy a namaľacž njemožazjy czaŝ. njebudže skóncznje nihđže druhđže namaľacž hačž w starym ewangeliju kchesczijanŝtowa, kiž na ho pať, (schtož je njewustawajzjy wuŝbēhowať) po waschnju pschipowjedacž, kiž je pschemēnjaznym potrebnosczam czaŝa pschimērsene. Tole pschipowjedanje pať jenož potom hwoj kónz dozpije, hđž ho cřlowjel se hwojei wořobu zyle sa njo rořbudži.“

Wo tym ho myřl, wuwjedženje a wunoschř zyleje ewangelisazije řožuje. Ssamo tež w tutym lēcže ho jena a druha kērbŝto-nēmŝta wořada rořbudži i njej řpytačž.

Zyrkwinske ŝastupjeřtowo (pschedŝtejiczeřtowo) ma ho po pohnučžu a i wolu duchowneho ŝa nju wuprajicž a duchowneho, kiž mjes Sserbami řkuttuje a je ŝa to wobdarjeny, dohycž pytačž, hđž je ewangelisazija na dlēhe řložena (4—7 dnjom), po potrebnosczji řnawo tež řnamjeniteho řwonkowneho ewangelistu dohycž, wořebje we wjetŝchich wobřahach! Ewangelisator (ewangelisť) pschindže a ho wot wořadnych i hospodlivosczju, hotowoscžu a modleřkim duchom pschimosmje. Wón džerži pschednoschki we zyrkwi abo wjetŝčej řali, ředowanja (bibliske hodžiny), a pschijima tajkich, kiž chzedža duchownje wot njeho radu a pomoz.

Pschi dotalnych, tež kērbŝich ewangelisazijach, řu řhory řpēwarjow, tež posawny, řobu řkutkowane, kaž řamóže dobra hđžba ducha wořebje posbēhnęčž. Pschirunaj tež njebjeŝte řhory w řjewjenju řana! So by ho wunoschř řwēscžik, mēle ho tež

řpiřny, řniřki, džēle bilije pschi tym pschicžowacž — na pschikad tež „Pomhaj Bōh“.

Sso wē budža pořkucharjo řwōlniwi, pschi řhromadřisnacy na kónzu ŝa ŝaplacženje řřebnych wudawkoto dobtowōlnje wopor řkladowacž. Naprawowenje pať budže i wořadnych a mēřnych wobŝtejnoscžow wuroscž dyrbječž, na psch. praschnje, řelko ma kērbŝteho a nēmŝteho byčž, teho runja hačž w jenei wřy abo druhej hiřcže we wořadže.

Na to řwonkowne řpominajo chzemy wobacž, řo je na tutym, tež na dořahazym pscheprowchnju, tež i maľymi papjeřkami, wjele ŝa radženje ležane. Wořadni maja czaľajo, řadajo tymle dnjam napschecziwo hičž, i najmjeřŝcha tón bóle kchesczijanŝzjy řumřleny džel a ŝa czaľ ewangelisazije i rowřtwani psched Bohom kaž i pschichodnym pomhanej om pschi řhromadřisnacy t ruzjy byčž. Wažne je, řo řibanje nastanje. Bjes tuteho napravowenja řnutŝkowneho řloda wuwowanje. Wono ma ho džēń wote dnja wóztowenje nad (wjele) wořadnymi řtacz, wobtwjerdženje w powjesczji wo řbožu a řbōřniřu, nowa luboscž t Božemu domej a křalesřtowu a t řkutkowanju w lubosczi. Duchowny řnutŝkowneho miřionŝtowa řkircher wobřwēdčži: „Wly, kiž řmy řkutt (ewangelisaziju) w Bořim mjenje řapoczeli, njemožemy ho jehowostajicž. Wly řmy pschejara řohnowanje nascheho Bořa pschi nim i rukomaj namaľacž móhli a Boři wodyn pschi nim pytnyli“.

Wotrocž.

W křobakŝej řeczi řpiřala řristina Rowoba.

(Wotracžowanje.)

Stare řostojzjy pytaču ŝa řwōjimi hōľzami a hōľzami a řcziniřu je hotowe, hđž bē nufne, wořebje hōľzow, řotřiž bēchu zyle řchesczerjeczi. Potom ho modlaču a řpēwachu a i řyřaz a řařo i řyřaz ertow wulliczja: „W Bořim mjenje, Afrika! W Bořim mjenje, Afrika!“

Šřlōnzo ho řaczmi psches tu cřornu mřócžel. Ludžo řastachu dželacž, hľadachu ŝa mřócželu a džachu: „Řastojzjy czaľnu domoj!“

Řaj, to bē řjany pucž psches řrařne řřjiny hačž t morju, řjany tež řych mnoho nowych řnajomŝtowow dla, řotrež řastojzjy mjes řobu cžinjachu. Wo pschikasnji wjednikow dyrbjaču husto a dořho wotpoczowacž; tať nimale řana i řastojzow řpřoznoscz njescžu.

Tu wuhladachu nadobo w doľkosczi morjo! „Wotpoczowacž!“ řelacche pschikasnja. Řich mnoho by najradŝcho dale lecžicž chzřto; tola wjedniřy to njecžerřja. Řschidleschta řrebaču wotpoczinka. Dyrbjaču ho tež i modlitwami pořpnlicž.

Wjedniřy pschehladachu zyle wōjřto. Schtōž by mēľ maľu ranu abo řnadž řkamane pschidleschto abo hewať nēľajři brach, by to prajicž dyrbjať, žřla řhromadřisna by wocžakala, doniž njeby zyle wuhojeny byť. Něotre to prajachu, druhe njewobkēdžbowachu do žřka tajke maľe řchłody. To ho po pucžu wřcho polēpschi! Druhe řařo bēchu njepořpnlcne. Wobhladawŝchi řelko muschřow wokolo ho, njemožachu ho řdžeržecž a řojachu pschewo řařo ŝa nimi. Řapominanje bēřnych řastojzow, řo jenož te morjo pschelecža, řotrež řebje řameho řaprēja a řwōje řadoscže řkludža, dželacze řim i řentym wuchom nuts, i druhim won. — Maľo dnjom wotpoczowacche wōjřto pschi móřkim řrijōřy; w tutym czaľu buču tute řostojzjy tať řolste a lēhnje, řo, hđžēž ho řpřdžeču, wuřnyču, a, hđž uřpachu, řuľachu ŝa muschřami. Wuřnyču řamo pschi wulkej modleřkej řhromadřisnje, hať řamo, jať ho wřchitke modlaču, njēřlyŝchescche řich hōľž, a řamo, hđž i druhimi řpēwachu, myřlaču hebi jenož na muschřki.

„Potajim! W mjenje nascheho stvoricžela czebnjemy dale!“
tak rěkaše to w lěhwoje.

„W Božim mjenje, Afrika! W Božim mjenje, Afrika!“
wołachu tyžazy hłohow. „Pšches morjo czebnjemy domoj!“ a
wothłoh wotmołwi: „domoj!“

Sólžy, kotřiž běchu pšchi rězy mēnili, so to nicžo dale njeje,
pšchewědčichu so bóršy, so je morjo wulke, a tak wulke! Dotho
lecžachu a nicžo njewohladachu khibu wodu, lutu wodu! Mōžli
a kšhiděšča buchu jim sprōzue, hłowcži so kšilachu, wōcžla
šhladowachu tak žadoscžiwje, ach tak žadoscžiwje pytajo mēstacžla
i wotpocžinkej, a wjednižy wołachu jenož pšchezo: „Decžecž!
lecžecž!“

Ze, kotrež njeběchu pšchi brjosty morja ranow a stamanych
kšhiděščkow kēžbu mēte, padachu jena po drugej dele do seleneje
wody. By-li jena strowa nuts padnyla, bu kšwilu wot wody
nješena, potom pať so i noweje mozu jašo i wody sběhny; tola
tamne so njemōžachu sběhnyčž; wone pluwachu a so satepichu.

Zastojžy, kotrež běchu so i muščkami wutylake, wostawachu
našad, jena po durhej, najprjedy mały kusť, potom wjetšči a
wjetšči, jim pobrachowasche mozow. „Čakajče na naš, ča-
kajče!“ wołachu a prošachu, — tola podarmo; wjednikow pšchi-
lasnja rěkaše: „Decžecž, lecžecž!“ A to bě Boža pšchilasnja!
Bōh da pošluschnej zastojžy telko mozgy do kšhiděščkow, so
ja pšcheleczenje morja došahasche. S kōždej mjenščinu bu mōž
mjenšča; wone nješmēdžachu čatačž a so komdžicž!

(Pokraccžowanje.)

Serbsta Boža služba w Drježdžanach.

Njedželu Šatara, t. j. 11. mērza, je, dali Bōh, w Drježdža-
nach jašo herbste kemschenje a to, kaž hewať, w kšichžnej zyrkwi,
w tutym drje najrjenšchim ewangelskim Božim domje w Šakstej.
W nim čzedža so Šerbjo popołdnju ½4 hodž. jašo seńcž. Pšchi
nětcžichich wostejnosčach so tute Bože služby so wšchěch, kiž
pšchi nich šobustutkujaja, i nahladnymi woporami šjednocžene.
Šerbsti kantor, kiž se šwojim rjanym, mōžnym, kšincžnym hlo-
šom herbste kšerlusche šanosčuje a je, kaž tež wotatnu liturgiju
wot špocžatka hačž do šonža pšchewodžuje, dostawa so šwoju služ-
bu natwarjenja něhdže 20. abo 30. džel teho, ščtož ma nětko so
elektrisku wjesbu wudacž. Šdžž so pšchi Božich službach nasche
herbste kšerlusche i wošebitej radošču a se šahorjenjom tak špē-
waja, so mōžnje pšches wulke rumnosče zyrkwoje kšincža, je to
i wulkeho dželja šaklužba nascheho herbsteho kantora. Wōn njeje,
kaž tu w domijnje, i dobom tež organist. Organist na piščezelach
kšichžneje zyrkwoje je muž šlatowneho mjena a je pšches šwoje
hudžbne wumēštwow daloto pšches šakste mjesh snaty. Wōn je
šlepš a je hižo pšchi lětach. Jeho dolhe wlošy so naschere.
Wšcho, ščtož na piščezelach hraje, hraje i hłow. Wšchē kšorale
pšchewodža se šwojimi šlepšymi wōcžkami i hłow. Pšchi herb-
škim kemschenju so husto tež hłohy špēwaju, kiž Mēmž nima.
Potom je nusne, so šebi organist zush, originalny hłoh prjedy
na klavěrje pšchehraje. Wōn je Mēmž, ma jašo organist wulkeje
kšichžneje wošady runje na njedželach dželja dolcž a tola šwoje
mušitalne wumēštwow nam Šerbam do služby štaji a na šakste
wustojne waschnje! Ščtož je zunje šynti piščezelow a melo-
dije pod ruku wulkeho mištra na piščezelach wošebje pšchi
wudželenju Božeho wotkasanja šlyščať, je loško njesapomni.
A ščto dostanje tutōn wumēštki štarž so šwoju službu? Wōn,
tōn Mēmž, služu Šerbam darmo i lubosčju i šwojatemu škuťej
na herbškich dželcžoch w zushje. Bē loni w šeptembrje. Šchichžny

zyrkwiny kšor so hotowasche na jēšdbu do Šollandškeje. Tam
čžyšche pšches šwoje pobožne kšerlusche wjele tyžazow natwa-
ricž. Organist mēšesche kšor pšchewodžowacž. Šaksti daloti pucž
na dlěžšči čžakž žada wjele pšchihotow, a tola někotre wotomil-
njenja do wotjēdženja do dalokeje zushy štary organist, kaž hewať,
šwoju službu Šerbam na piščezelach dokonjesche. Wōn njebě
žaneho šastupjerja pōkšat, ale šlužesche nam šam. Jašo po
kemschach i nim šlowcžko porēcžach a so jemu džakowach, wot-
mołwi wōn: Šslužu rad; herbste hłohy so mi lube a jich špē-
wanje. Šnaju tež druhu šlowjansku rēcž. Tuž mi tež herb-
ste šlowa tak njesrošumlive nješju, kaž mōhli šebi myšlicž.
Jašo mloda džowka, kiž bē šlepeho štareho nana do zyrkwoje pšchi-
wjedta, jeho so ruku wša a domoj wjedžesche, bēch žyle hnuty a
dopomnich so pšchi tutym wobrasu se žiwjenja na tamne Šawo-
lowe šlowa: „Nicžo wjazy so njepyta na šastojniku, hačž jeno
so šwērny namakany budže!“ Šodobnje služu wšchitžy zyrkwinu
šlužobnižy, kiž so i wutofacžom jeneho wšchitžy Mēmžy, pšchi
herbškich Drježdžanskich Božich službach nimaše žyle darmo.
Woni nam njedžeske popołndje wopruja a njesrošmja tola na-
schu rēcž. Tak so nasche herbste kemschenja so wšchěch, kiž tam
šobu šutkujaja, i mjenšchimi abo i wjetšchimi woporami šjedno-
cžene. — Čžim nusnišche je, so so pšchi pšchihotach so tute
kemschenje nicžo njeskomdži. Jenož, hdnž je Boža služba derje
wopytana, hodži so šdžeržecž. Tehodla so wšchitžy ewangeližy a
kšchescžijansžy šmyšleni Šerbjo naležnje poršča, so bychu šwoje
pšchecželstwo w Drježdžanach a wokolnje, wošebje tež štarschē
šwoje dželcži, i lubosčju napominali, tute Bože služby w lubej
macžernej rēcži šwēru wopytacž. Šdžžž tež je wjele štarych, lu-
bhych Šerbotow w Drježdžanach šemrēlo, je tola w pošlednim
lēdžepatku wopyt lēdom wotebjeral. Drježdžansžy Šerbjo so
we wšchěch widžorach pošlednich lēt šwojeje herbsteje Božeje služby
šwērni wostali. Nowocžakny duch wotpada, wošebje we wul-
kich mēstach, jim njeje mōž wēry a lubosče i Božemu šlowu
i wutrobotow rubit. Pšchezo jašo šmy i jich rta to wusnacže
šlyšcheli: Šdžžž so nam Bože šlowo w drohej macžernej rēcži přē-
duje, potom nam je, kaž bychmy tu pod Božim šlowom w šwoja-
tej hodžinje jašo šwōj kšchcženski šlub so žiwjenje wobkručžili,
a kaž by napominajo a i duchom modlitwy i rowa won šwēr-
ny hłoh lubych pobožnych štarschich šak i nam rēcžat. Ščto wē,
so šelko Šerbom w zushje so runje tute herbste Bože služby so
dušchu w špštowanjotow pošnym čžakju jandželstu službu dokonjate
a pšchi wērje herbškich wōtzow mlōdšči narod šdžeržecž pomhate.
Ale nětko hrošy štrach so pšchichod. Šusa wošebje we wul-
kich mēstach je pšchezo wjetšča. Drohota džen wote dnja hladajžy
pšchibnywa. Wjesba do šrijedžisny mēsta je i kōždym mēšazom
drōžiča a tola, šelko jich tam je, kiž dšrbja so wšchēdny Boži
šhlēb i kōždej hriwnicžku šutowacž. — Čžim nusnišche so na-
pominanja i lubeje domišny: Wšy, naschi šwērni w zushje, bajče
radšcho čželū tradacž, ale niž dušchi. Šchromadžujče so pšchezo
i nowa pod šchit teho, kotrehož lubosčž njeje wuhaknyla, tež niž
w čžakju, hdnžž kōždny to šwoje pyta, a kotrehož kralowška mōž
njebu pšchekrōtšchena a nalemjena, hdnž buchu šemške trōny špo-
walane, wo kotrymž w naschich wēryšhlynych a nadžijewjeknych
kšerluschach špēwamy:

Wōn šoft a wētry wōdži,

Tež wšchitke mrocžele.

Pucž, po kotrymž so šhodži,

Tym šwojim šjewicž wē!

Žyle herbste ewangeliške duchownštwow w Šakstej a tež w Šruskej
so naležnje prošy, so čžylo Drježdžanske kemschenje hižo do
přēdta na njedželi Reminiscere a tež Oculi na šwojatym mēšecze

wosjewicz a t wopytej kemschow wutrobnje napominacz a to niz jenož sa přédowanje, ale wošebje tež sa Bože blido. Sdyž wopyt hewať wotewjať njeje, nadpadne je tola gnadnišče wobdželenje sa Božim blidom. Pšched 30 lětami bě spowjednych w Drježdžanach w pšcherěsku pschi kóždym kemschenju na 160 wofobow, pšched 10 lětami na 120 spowjednych, nětko jenož hiščeje na 95 spowjednych. Nasch Snjes prochy nětkotre hodžiny dc gwojeje gmjercze: „To čžinče t mojemu wopomnjenju!“ Je tón t žyła hiščeje kšhejčžian, kiž tež sa tutu pošlednju proštwu nascheho Šbóžnika žaneho wucha a sa duchowne žohnowanja Božeho wotkafanja žaneho šhrosymjenja wjazy nima?! Bože dla a naschich duschow dla, wy Šserbjo w domišnje a wy Šserbjo w zusbje, my nochzemy wróčzo hieč w naschim duchownym žiwjenju, ale t Bohom do přédta. D.

Zyrkej a stat.

Rusa mjes evangelskimi duchownymi Sakskeje pšchiběra. Drježdžany maja něhdže 100 duchownych. 20 t nich džělaju hiže w pišarňach a bankach, jedyn jako fabrikať. Džěla gwojeho sa- ftojnstwa móža jenož pšchípódlu jastawacz. Podobnje je to w Šip- sfu, haj po žykej Sakskej. Na wšach džělaju fararjo wošebje pola šahrodnikow a w podkoptach; jedyn je t dohladowarjom škladow we wulkej fabrizy. Něhdže w sakskej Šornjej Łužicy je žyrt- wine jastupjerstwo dofhody duchowneho do žyła wuschmórnnyšo, dofelž je pjenježna rusa pšchewulka. Farar tam do pišarňe kš- dži, w kotrejž 8 hodžin džěla. Pšchi tym pať žebi wot njeho ža- daju, so by kaž přjedy přédowal, kšhečžit, wěrowal, kšhowal a pa- czerške džěčži roswuczowal, po tajkim dně žydej powołani wu- tonjal. Po 8 hodžinskim dnju džěla hiščeje jedyn wóžny džeri džěla a sa tole pošlednje žaneho šarunanja. — Tu pšchewosmje a njeby tať nětkoty farar tajku czežu bjes šforženja a morfo- tanja, so by wošadže hiščeje wjetšich czežow šalutowal. Pšchi- cžina tajkeje nusy je wošebje žyrtwi njepšchecželne stejniščežo sakskeho stata wošebje we pjenježnych wězach. Haj, žamo tať je, so je němški wulkostat sakskej wjchnosčži pjenjesy sa žyrtkej a jeje nusne potreby poškicžit a — wjchnosčž njeje pšchijala. Tuž žadyn džiw, so to t žyrtwinymi pjenjesami klaza. Tola nje- šabudžny, so maja tež wošady žame tu husto-doščž winy wjele, wošebje hdyž šakske ležomnosčže sa cžakej pšchiměrieny pjenjes njepšchenajeja a hdyž placzisny sa žyrtwine džěla, kaž kšhowanja atd. njepowyšchuja, kaž žebi tuchwilne placzisny to žadaja. —

Sdyž je tutón wobras šrudžazy, tať njepobrachuje tola tež šwoježelazeho. To je ta wošada, kotraž dobrowólne datwanje šběra pať w žicze, pať w pjenjesach a to pať sa žyrtkej a jeje potreby, pať sa wošadne potreby sa dofhody duchownych. —

Š bliska a š daloka.

Walescheyh. W najškej wošadže žo, da-li Bóh, njedželu Reminiscere a šlédowazaj dnjej wošadna ewangeli- šazija wóžerži. Na pšcheprošchenje žyrtwinškeho pšchedsteji- cžerstwa t. farar Domaschka š Budestež t nam pšchindže, so by we přédowanju a šjoch wječžornych pšchednosčlach t nam rěčžat. Pšchir. bližšče „Žyrtw. potwjesčže“ w Šs. N.! Njech žo wšchitzny wošadni hotuja žo pšchi tym wobdžělicž se wšchitkimi druhimi, kiž maja abo mējachu tu žwój dom a wošebity šwiš t naschej wošadu.

Kollekta sa ewangelske žyrtwine nowinarštwu Sakskeje šběra žo dženska. Njeby-li w Božim domje byť, donjež žwój dar

t duchownemu! Tež twój dar je nusny sa tuto jene wošebito džělo kšchescžanskeje žyrtwje w naschim kraju! Dwojati je na- dawoť, kotraž ma nasche ewangelske nowinarštwu se šwojimi žyrt- winymi a wošadnymi a nabožnymi kopjenkami a cžahopišanti dopjeicž. Pšchithadžecž dyrbja tute porjadnje t tym, kofsiž žo t žyrtwi a Božemu žlowu džerža, so bychu jich powuczate, šwoje- šelate, jim potwjedate, a rosprawjate a tať wjašate šwojst mjes jenotliwymmi kruzischi a kruzischi, a šažo kšhodžicž dyrbja tute pšches žyly kraj a lud a pntacž, wabicž tych, kiž nasdala steja, po- wuczicž a pšchewědcžicž tych, kiž napschecžiwu steja, pšchewinycž a dohycž tych, kiž pšchecžiwu wěre a žyrtwi wujuja. Šchto čžyť prajicž, so tole njeje nusne a wažne! Tuž pať pomhajmy naschim šerbškim a němškim nabožnym kopjenkam, so mošte wufonjecž tuto džělo nam a naschemu žytemu ludej t špomoženju, Bohu t cžejcži! Tež t tutym dopjelnyam Šnjesowu nam šawostajeny testament, jeho nižionšku pšchifasnju t Wateja pošlednjeho šta- wa: „Džicze a wucžče wšchitkich ludži!“ Mohl ty to nasad wostacž? Wěščeje niz! Tuž škladuj dženska. — A njesapomn tež tón druhi pucž pomozh: Čžitaj žam a štaraj žo wo to, so pšchezo wjazy jich cžita tute kopjenka! „Pomhaj Bóh“ tola hižo masch a tež „Nižionški Bóh“?

Žyrtwini padušchi žu drugi křocž Lubecski domi domach- pntali. Přjedy běchu Šchizžowanemu, kotraž tam we wulkej po- štatwje wšakšče a kotraž bě t dopomnjenju na padnjennyh wě- nowany, žlowu wotbili a kradnyli. Nětk žu drohotny štarh wobras, kotraž pošhowanje Šbóžnika pošafowasche, wurěšali a žobu wšali. Paduchow žu šajeli, wobras pať hiščeje nimaju. — Tehorunja žu padušchi w Žwiłowje, Šornim Šaru a we Mišlareuth w žyrtwjach pobyli a kradnyli. W Šornim Šaru pa- duchow wušlědžichu a rubjene wotšarne žudobja šažo dostachu; w Mišlareuth dostachu je drje tež wróčzo, tola rošbite.

Rom njeje wjazy to „město žyrtwjom“, kaž bu mjenowane, dofelž běšče w nim najwjazy domow sa Bože šlužby. Newyort to nětkle je. Tuto amerikanške město ma tu kšwizlu 1344 Božich domow. Š tym je Rom wo wjele pšchetrječiko. Rom ma „jenož“ 366 žyrtwjom a šapatow. Š tutyh 1344 Božich do- mow šluscha jich 916 protestantškemu, 321 katolškemu a 97 ži- dowškemu wěrywusnacžu. Mjes protestantami maja jich šažo Episkopalianojo 213, Lutheranižy 170, Methodistojo 137, Pre- šbyterianižy 146, Baptistojo 105 a Reformirowani 105 žyrt- wjom. Kaž widžisč, je Newyort tež w tutym nastupanju ameri- kanške.

M. w Ša. sa Remin.

R. w R. sa Dculi.

Biblija — cžab — cžlowjes.

Dzewjaty tydžen, wot 25. februaru hač do 3. měrza.

25. Reminiscere: Łuf. 9, 51—56. — Šh. 27. — Mat. 6, 24—34.
26. pónđžela: Pšalm 130. — Šh. 205. — Mat. 7, 1—14.
27. wutora: Pšalm 123. — Šh. 208. — Math. 7, 15—29.
28. połutna šrjeda: 2. Štor. 7, 10. — Šh. 222. — Mat. 8, 1—17.
1. šchtwórtk: Mat. 11, 28—30. — Šh. 413. — Mat. 8, 18—34.
2. pjatk: Pš. 77. — Šh. 211. — Mat. 9, 1—17.
3. žobota: Pš. 71. — Šh. 588. — Mat. 9, 18—38.

Samolwity redaktor: farar Wyracž w Nošacžizach.

Čžicžej Šsmolerjež knihu žišchcžetnje a knižarňe, šap. družstwo t wobmj. rušowanjom w Šudyščinje.